

Nr 273.

Av herrar **Hallagård** och **Hansson** i Rubbestad, om årligt understöd åt C. O. Andreasson.

Den 12 februari 1915 inryckte Carl Otto Andreasson i Sollebrunn till värnpliktstjänstgöring vid dåvarande Gotlands infanteriregemente. Under tiden 14 mars—5 maj samma år vårdades han å regementets sjukhus, intill den 1 april för difteri och därefter för lunginflammation, varefter han den 5 maj 1915 hemförlovades och sedermera den 24 februari 1916, såsom till tjänst vid rikets försvar oförmögen, frikallades från värnpliktens vidare fullgörande. Enligt särskilda läkarintyg förklarades han från och med år 1916 lida av hjärtfel till vars uppkomst enligt vederbörande regementsläkares uttalade åsikt militärtjänsten sannolikt bidragit.

I en till riks försäkringsanstalten ingiven, den 19 januari 1933 dagtecknad skrift gjorde Andreasson framställning om ersättning i anledning av nämnda sjukdom. Då framställningen icke gjordes inom den tid, som stadgades i förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, fann anstalten enligt beslut den 13 januari 1933 sig icke kunna upptaga ersättningsfrågan till prövning.

I proposition nr 218 till 1934 års riksdag hemställde Kungl. Maj:t, att riksdagen måtte medgiva, att till Andreasson finge — utan hinder därav att framställning om ersättning icke blivit gjord inom sålunda föreskriven tid — från och med den 1 januari 1934 från beväringmanskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för ovannämnda förordning den 18 juni 1909 kunde anses berättigad. I skrivelse nr 140 anmälde riksdagen, att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition bifallits.

I anslutning härtill har ersättning i form av livränta tillerkänts Andreasson med följande belopp, nämligen

under tiden 1 jan. 1934—31 dec. 1935 efter 337: 50 kronor för år,

» » 1 » 1936—31 » 1937 » 450: — » » »

På grund av särskild kungörelse den 18 juni 1925 (nr 268) angående höjning av ersättning, som utgår jämlikt förenämnda förordning, beträffande skador, som uppkommit före den 1 januari 1921, hava ovan angivna belopp förhöjts med 100 procent.

Andreassons hälsotillstånd har under senare år alltmer försämrats. Såsom av bifogade läkarintyg framgår är han numera fullständigt oförmögen till allt arbete, vilket förhållande sannolikt kommer att bliva bestående för framtiden. Då Andreasson på grund av sin sjukdom icke genom eget arbete

kunnat förskaffa sig någon inkomst utöver den livränta, som utgår till honom, har han för beredande av försörjning åt sin familj varit nödsakad att sätta sig i skuld. Hans ekonomi har därför under senare år blivit alltmer undergrävd. Det vill med hänsyn till nu anförda omständigheter förefalla skäligt att något understöd utöver utgående livränta beredes Andreasson. Nämnade understöd synes lämpligen höra bestämmas att utgå med sådant belopp att understödet och livräntan sammanlagt uppgå till 1 200 kronor för år.

Med stöd av vad nu anförts får undertecknade hemställa,

att Carl Otto Andreasson må tillerkännas ett årligt understöd till sådant belopp att understödet och till honom utgående livränta sammanlagt komma att uppgå till 1 200 kronor för år.

Vederbörliga handlingar överlämnas till bankoutskottet.

Stockholm den 23 januari 1938.

Gustav Hallagård.

Axel Hansson
i Rubbestad.

Bilaga.

Riksförsäkringsanstalten, Stockholm.

9/1 1938.

Ang. M. D. 37/1933 Carl Otto Andersson,

Box 40, Skattegården, Sollebrunn.

Andersson infann sig på min mottagning den 8/1 1938 och meddelade då följande angående sitt subjektiva tillstånd.

Han skall alltjämt ha varit mycket andfådd och icke kunnat utföra något arbete. — Den 20 jan. 1937 drabbades han av ett »slaganfall» varvid förlamning uppkom i hela den h. sidan. Han blev tvungen att efter detta ligga till sängs under 11 veckor. Har sedan dess med svårighet kunnat gå omkring i rummet och på plan mark.

Ur status: Andersson gör ett intryck av att vara klen och mkt blek. — Han har synnerligen svårt att gå, på grund av en höggradig spastisk förlamning i hela den v. sidan. Han släpar den v. foten och håller v. handen i den typ. hemiplegiställning. För armen stelt då han går.

Cor: Visar en mycket uttalad förstoring till v. och höger. — Har ett uttalat flimmer och ett syst. blåsljud samt en uttalad flimmer. — Levern ej påtagligt svullen. — Ingen uttalad stasbronkit.

På grund av denna dag företagen undersökning får jag härmed intyga att Carl Otto Andersson på grund av hjärtfel och på basis av detta uppkommen vänstersidig central förlamning (hjärnemboli) är fullständigt oförmögen till allt arbete nu och sannolikt allt framgent.

Vänersborg den 9/1 1938.

E. Grönberg.
Med. dr. Överläkare.

